

## ההגינות מחייבת

"ההגינות מחייבת ולכן מחייב גם הדין". אימרה זו מפי השופט אהרון ברק, לפני למעלה מ-14 שנה, מבטאת את השילוב שבין נורמות של הגינות ציבורית לבין מערכת הכללים של המשפט הציבורי. עיקרון זה חוזק לפני חודשים אחרים, כאשר נקבעה נורמה חדשה של פיה מי שנושא בתפקיד ציבורי המחייב אמון, איננו יכול לכהן כאשר יש רבב על ביגדו.

העובדה, שהכנסת לא הסירה את חסינותו של ה"כ פלוני, איננה מנקה אותו מן החשד לעבירות פליליות, שעולות מכתב האישום שהגיש היועץ המשפטי לממשלה. מי ש"ניצח" בקרב אחד עלול למצוא עצמו מפסיד במלחמה, שבה הצדק נושק להגינות ואיננו מניח לתת-נורמות להשתרש בחברה הישראלית.

במקרה פינחסי, אין את העובדות של הן טען ראש הממשלה, שלפיהן אמינותו עומדת על כף המאזניים, וכי יש להגן עליו על בסיס היועץ המשפטי שניתן לו בעת הרכבת הממשלה. לכן גם טיעון זה איננו מהווה מיכשול.

פרקליטות המדינה והיועץ המשפטי לממשלה, מייצגים את שלימות המשפט, שבפניו נסוגים גם שיקולים של לימות הקואליציה.

לעמדתם המיקצועית של הפרקליטות והיועץ המשפטי לממשלה, הצטרפה גם הזרוע הפוליטית בדמותו של שר המשפטים, ועל כך הוא ראוי לכל שבת. שכן "החוט המשולש לא במהרה יינתק".

בית המשפט קבע כבר בעבר, כי גם הפוליטיקה כפופה למשפט, ולאור זאת בית המשפט היה ויהיה מוכן להתערב כל אימת שערכי היסוד והעקרונות של הגינות ונאמנות ציבורית יעמדו בסכנה.

אילה חסון